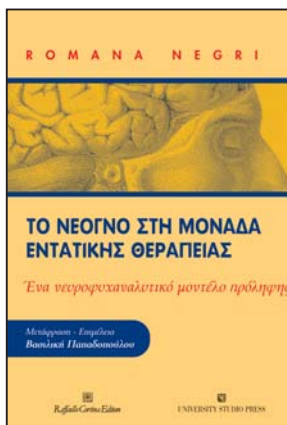

UNIVERSITY STUDIO PRESS

Εκδόσεις Επιστημονικών Βιβλίων & Περιοδικών

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ROMANA NEGRI

ΤΟ ΝΕΟΓΝΟ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

*Ένα νευροψυχαναλυτικό μοντέλο πρόληψης
Μετάφραση – Επιμέλεια: Βασ. Παπαδοπούλου*

Θεσσαλονίκη, 2001 • ISBN 960-12-0935-2
σχήμα 16x24 • σελ. 283 • Τιμή (με Φ.Π.Α.) 7.000 δρχ.

Οι τελευταίες γνώσεις στο χώρο της νεογνολογίας δίνουν μία μεγάλη αισιοδοξία αφού πλέον επιτρέπουν την επιβίωση όλο και μεγαλύτερου αριθμού πρόωγων νεογνών, με κύηση μάλιστα 25-26 εβδομάδων.

Το *νεογνό στη μονάδα εντατικής θεραπείας* παρουσιάζει και προτείνει ένα πολύπλευρο πρότυπο παρέμβασης ώστε να δημιουργηθούν οι πλέον κατάλληλες συνθήκες οι οποίες θα δώσουν την δυνατότητα στο νεογνό που διέκοψε πολύ νωρίς την παραμονή του στη μήτρα ή σ' εκείνο που υπέστη δυσκολίες διαφόρων καταστάσεων κατά την γέννησή του, να συνεχίσει την ψυχική και σωματική του ωρίμανση με τρόπο όσο το δυνατόν πλησιέστερα στο φυσιολογικό.

Βασιζόμενο σε μία συστηματικότερη έρευνα και παρακολούθηση τέτοιων νεογνών, πολλές φορές ήδη από την διάρκεια της εγκυμοσύνης που διήρκησε δέκα χρόνια και περιελάμβανε την ψυχική και σωματική κατάσταση της μητέρας, το πώς το έμβρυο πρώτα και το νεογνό έπειτα, αντιδρά στα εξωτερικά ερεθίσματα και στην συναισθηματική διάθεση της μητέρας, καταφέρνει να υποδείξει τα προειδοποιητικά στοιχεία νευρολογικών ή και ψυχοπαθολογικών καταστάσεων, συχνών άλλωστε σε τέτοιες περιπτώσεις.

Αναφέρεται σε όλους εκείνους που ασχολούνται με αυτά τα παιδιά όπως:

- α) τους γονείς, τονίζοντας κυρίως τα άγχη και τα ψυχολογικά τραύματα που υφίστανται από αυτές τις εμπειρίες, τα αισθήματα παράλυσης και ενοχής που τους κατακλύζουν, αλλά δείχνοντας και τα τεράστια ψυχικά και πνευματικά τους αποθέματα, το πόσο σημαντικά είναι αυτά και το πώς μπορούν να ενεργοποιούνται
- β) το προσωπικό των μονάδων εντατικής θεραπείας, τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν μεταξύ μιας αναγκαίας ουδετερότητας και μιας ανθρώπινης συναισθηματικής εμπλοκής.
- γ) το ίδιο το παιδί, τις δυσχέρειες να παρατηρηθεί σωστά στην θερμοκοιτίδα, και κυρίως βλέποντας τον τεράστιο πόνο που το κατακλύζει, την ευρεθιστικότητά του και τις πρώτες ψυχικές του αναζητήσεις, την δυσκολία της σχέσης με την μητέρα (συχνά θλιμμένη και γεμάτη άγχος) αλλά και τα πρώτα σημάδια μιας φυσιολογικής ψυχικής κίνησης ή προειδοποιητικά ενός πιθανού κινδύνου που μας καλούν σε εγρήγορση.

Αναλύει με σαφήνεια τους κινδύνους και τα εμφανή συμπτώματα ψυχοπαθολογίας όπως τα κλειστοφοβικά άγχη, οι διαταραχές της ανάπτυξης, οι σωματοποιήσεις, η υπερκινητικότητα, οι ψυχώσεις, αλλά και η εγκεφαλική παράλυση, τονίζοντας την εξέλιξη και την σχετική αντιμετώπισή τους, ψυχολογική και ιατρική.